

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (peti senat)

z dne 18. februarja 2016*

„Pritožba — Skupna zunanja in varnostna politika — Boj proti širjenju jedrskega orožja — Omejevalni ukrepi proti Islamski republiki Iran — Zamrznitev sredstev iranske banke — Obveznost obrazložitve — Postopek sprejetja akta — Očitna napaka pri presoji“

V zadevi C-176/13 P,

zaradi pritožbe na podlagi člena 56 Statuta Sodišča Evropske unije, vložene 9. aprila 2013,

Sveta Evropske unije, ki ga zastopata S. Boelaert in M. Bishop, agenta,

pritožnica,

ob intervenciji

Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska, ki ga zastopata L. Christie in S. Behzadi-Spencer, agenta, ob sodelovanju S. Lee, barrister,

drugi stranki v postopku sta

Bank Mellat s sedežem v Teheranu (Iran), ki jo zastopajo M. Brindle, QC, R. Blakeley in V. Zaiwalla, barristers, ter Z. Burbeza, P. Reddy, S. Zaiwalla, in F. Zaiwalla, solicitors,

tožeča stranka na prvi stopnji,

Evropska komisija, ki jo zastopata D. Gauci in M. Konstantinidis, agenta, z naslovom za vročanje v Luxembourg,

intervenientka na prvi stopnji,

SODIŠČE (peti senat),

v sestavi T. von Danwitz, predsednik senata, D. Šváby, A. Rosas (poročevalec), E. Juhász in C. Vajda, sodniki,

generalna pravobranilka: E. Sharpston,

sodna tajnica: L. Carrasco Marco, administratorka,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 10. septembra 2014,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalne pravobranilke na obravnavi 26. februarja 2015

* Jezik postopka: angleščina.

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Svet Evropske unije s pritožbo predlaga razveljavitev sodbe Splošnega sodišča Evropske unije z dne 29. januarja 2013 v zadevi Bank Mellat/Svet (T-496/10, EU:T:2013:39, v nadaljevanju: izpodbijana sodba), s katero je navedeno sodišče razglasilo za nične:
 - točko 4 preglednice B v Prilogi II k Sklepu Sveta 2010/413/SZVP z dne 26. julija 2010 o omejevalnih ukrepih proti Iranu in razveljavitvi Skupnega stališča 2007/140/SZVP (UL L 195, str. 39, in popravek v UL L 197, str. 19);
 - točko 2 preglednice B v Prilogi k Izvedbeni uredbi Sveta (EU) št. 668/2010 z dne 26. julija 2010 o izvajanju člena 7(2) Uredbe (ES) št. 423/2007 o omejevalnih ukrepih proti Iranu (UL L 195, str. 25);
 - točko 4 preglednice B pod naslovom I Priloge k Sklepu Sveta 2010/644/SZVP z dne 25. oktobra 2010 o spremembi Sklepa 2010/413 (UL L 281, str. 81);
 - točko 4 preglednice B v Prilogi VIII k Uredbi Sveta (EU) št. 961/2010 z dne 25. oktobra 2010 o omejevalnih ukrepih proti Iranu in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 423/2007 (UL L 281, str. 1);
 - Sklep Sveta 2011/783/SZVP z dne 1. decembra 2011 o spremembi Sklepa 2010/413 (UL L 319, str. 71);
 - Izvedbeno uredbo Sveta (EU) št. 1245/2011 z dne 1. decembra 2011 o izvajanju Uredbe št. 961/2010 (UL L 319, str. 11).
 - točko 4 preglednice B pod naslovom I Priloge IX k Uredbi Sveta (EU) št. 267/2012 z dne 23. marca 2012 o omejevalnih ukrepih proti Iranu in razveljavitvi Uredbe št. 961/2010 (UL L 88, str. 1),

v delih, ki se nanašajo na družbo Bank Mellat, ker je bilo ime „Bank Mellat“ vpisano na seznam oseb, subjektov in organov, za katere veljajo omejevalni ukrepi, sprejeti s temi akti (v nadaljevanju: skupaj: sporni akti).

Pravni okvir in dejansko stanje

- 2 Varnostni svet Združenih narodov (v nadaljevanju: Varnostni svet), zaskrbljen zaradi številnih poročil generalnega direktorja Mednarodne agencije za atomsko energijo (MAAE) in resolucij Sveta guvernerjev MAAE glede jedrskega programa Islamske republike Iran, je 23. decembra 2006 sprejel Resolucijo 1737 (2006), katere točka 12 v povezavi s prilogo k tej resoluciji našteva vrsto oseb in subjektov, ki so vpleteni v širjenje jedrskega orožja ter jim je treba zamrzniti sredstva in gospodarske vire.
- 3 Zaradi izvajanja Resolucije 1737 (2006) v Evropski uniji je Svet 27. februarja 2007 sprejel Skupno stališče 2007/140/SZVP o omejevalnih ukrepih proti Iranu (UL L 61, str. 49).
- 4 Člen 5(1) Skupnega stališča 2007/140 je določal zamrznitev vseh sredstev in gospodarskih virov nekaterih kategorij oseb in subjektov, naštetih v točkah (a) in (b) te določbe. Člen 5(1)(a) se je tako nanašal na osebe in subjekte, navedene v Prilogi k Resoluciji 1737 (2006), ter na druge osebe in subjekte, ki jih je določil Varnostni svet ali odbor Varnostnega sveta, ustanovljen v skladu s členom 18 Resolucije 1737 (2006). Seznam teh oseb in subjektov je v Prilogi I k Skupnemu stališču

2007/140. Člen 5(1)(b) se je nanašal na osebe in subjekte, ki niso bili navedeni v tej Prilogi I in med drugim sodelujejo pri jedrskih dejavnostih Islamske republike Iran, nevarnih z vidika širjenja jedrskega orožja, so z njimi neposredno povezani ali jih podpirajo. Seznam teh oseb in subjektov je v Prilogi II k navedenemu skupnemu stališču.

- 5 Kar zadeva pristojnosti Evropske skupnosti, je bila Resolucija 1737 (2006) izvedena z Uredbo Sveta (ES) št. 423/2007 z dne 19. aprila 2007 o omejevalnih ukrepih proti Iranu (UL L 103, str. 1), ki je bila sprejeta na podlagi členov 60 ES in 301 ES in se nanaša na Skupno stališče 2007/140, njena vsebina pa je v bistvu enaka vsebini navedenega skupnega stališča, saj so imena subjektov in fizičnih oseb v Prilogi IV k tej uredbi, ki se nanaša na osebe, subjekte in organe, ki jih je določil Varnostni svet ali odbor za sankcije, in v Prilogi V k navedeni uredbi, ki se nanaša na osebe, subjekte in organe, ki niso zajeti v Prilogi IV, enaka.

- 6 Člen 7(2)(a) Uredbe št. 423/2007 je določal:

„Zamrznejo se vsa sredstva in gospodarski viri, ki pripadajo, so v lasti ali s katerimi razpolagajo ali jih nadzirajo osebe, subjekti ali organi, navedeni v Prilogi V. Priloga V vključuje fizične in pravne osebe, subjekte in organe, ki niso zajeti v Prilogi IV, in za katere je bilo v skladu s členom 5(1)(b) Skupnega stališča 2007/140/SZVP ugotovljeno, da:

(a) sodelujejo pri širjenju jedrskih dejavnosti Irana, so s tem neposredno povezani ali pri tem zagotavljajo podporo [...]“.

- 7 Varnostni svet je 3. marca 2008 sprejel Resolucijo 1803 (2008), ker je ugotovil, da Islamska republika Iran nadaljuje z dejavnostmi, povezanimi z bogatitvijo urana in ne sodeluje z MAAE. V točki 10 te resolucije Varnostni svet:

„vse države članice poziva, naj pozorno spremljajo poslovanje finančnih ustanov na svojih ozemljih z vsemi bankami, ki imajo sedež v Iranu, zlasti z Bank Melli in Bank Saderat ter njunimi podružnicami in hčerinskimi družbami v tujini, da to poslovanje ne bi prispevalo k dejavnostim, ki omogočajo širjenje jedrskega orožja ali razvoju izstrelitvenih sistemov jedrskega orožja, kot je navedeno v Resoluciji 1737 (2006)“.

- 8 Varnostni svet je z Resolucijo 1929 (2010) z dne 9. junija 2010 sprejel strožje ukrepe in zlasti odločil, da se zamrznejo sredstva različnih finančnih subjektov. Varnostni svet v odstavku 21 navedene resolucije med drugim države poziva, „naj preprečijo opravljanje finančnih storitev, vključno z zavarovanjem in pozavarovanjem, ali prenos vsakršnega finančnega ali drugega premoženja ali virov, če imajo informacije, na podlagi katerih lahko razumno sklepajo, da bi storitve, dejavnosti ali viri lahko prispevali k dejavnostim Irana, nevarnim z vidika širjenja jedrskega orožja, ali k razvoju izstrelitvenih sistemov jedrskega orožja, na ozemlje držav članic, prek ali iz njega ali državljanom držav članic ali subjektom, ustanovljenim v skladu z njihovimi zakoni (vključno s podružnicami v tujini), ali z njihove strani ali osebam ali finančnim institucijam na njihovem ozemlju med drugim z zamrznitvijo sredstev, drugih dejavnosti in gospodarskih virov, ki so na njihovem ozemlju ali bi tam lahko bili kasneje ali ki so ali bodo pod njihovo jurisdikcijo in so povezani s temi programi ali dejavnostmi, in z izvajanjem poostrenega nadzora za preprečevanje takih transakcij v skladu z njihovimi nacionalnimi organi in zakonodajo.“

- 9 Družba Bank Mellat je navedena v točki 6 Priloge I k Resoluciji 1929 (2010), in sicer v obrazložitvi vpisa družbe First East Export Bank plc (v nadaljevanju: FEE) v to prilogo:

„Ta banka je v lasti Bank Mellat, je pod njenim nadzorom ali deluje v njenem imenu. Bank Mellat je v zadnjih sedmih letih iranskim jedrskim, raketnim in obrambnim subjektom dopustila opraviti transakcije v višini več sto milijonov dolarjev.“

- 10 Evropski svet je v izjavi, priloženi k Sklepom z dne 17. junija 2010, poudaril, da je vedno bolj zaskrbljen zaradi iranskega jedrskega programa, pozdravil sprejetje Resolucije Varnostnega sveta 1929 (2010), vzel na znanje zadnje poročilo MAAE z dne 31. maja 2010 in napovedal vzpostavitev novih omejevalnih ukrepov med drugim v finančnem sektorju.
- 11 S Sklepom 2010/413, sprejetim 26. julija 2010, je Svet to izjavo izvršil tako, da je razveljavil Skupno stališče 2007/140 in sprejel dodatne omejevalne ukrepe v primerjavi z navedenim skupnim stališčem. Uvodne izjave od 17 do 20 Sklepa 2010/413, ki se nanašajo na finančne dejavnosti, opozarjajo na sklepe Varnostnega sklepa v Resoluciji 1929 (2010) in na izjavo Evropskega sveta z dne 17. junija 2010. Poglavje 2 Sklepa 2010/413 se nanaša na finančni sektor. Člen 10(1) tega sklepa določa, da države članice, da bi preprečile opravljanje finančnih storitev ali prenos vsakršnega finančnega ali drugega premoženja ali virov, ki bi lahko prispevali k dejavnostim Irana, nevarnim z vidika širjenja jedrskega orožja, ali k razvoju izstrelitvenih sistemov jedrskega orožja, na ozemlje držav članic, prek ali z njega ali državljanom držav članic ali subjektom, ustanovljenim v skladu z njihovimi zakoni (vključno s podružnicami v tujini), ali od njih ali osebam ali finančnim ustanovam na ozemlju držav članic, okrepljeno nadzirajo vse dejavnosti finančnih ustanov pod njihovo pristojnostjo v zvezi z bankami s sedežem v Iranu, podružnicami in hčerinskimi družbami ali subjekti, ki jih te nadzorujejo.
- 12 Člen 20(1) Sklepa 2010/413 določa zamrznitev sredstev za več kategorij oseb in subjektov. Člen 20(1)(a) se nanaša na osebe in subjekte, ki jih je Varnostni svet vpisal na seznam in so naštetih v Prilogi I k temu sklepu. Člen 20(1)(b) se nanaša na „osebe in subjekte, ki niso navedeni v Prilogi I in ki sodelujejo v dejavnostih Irana, nevarnih z vidika širjenja jedrskega orožja, ali pri razvoju izstrelitvenih sistemov jedrskega orožja, so z njimi neposredno povezani ali jih podpirajo, vključno s sodelovanjem pri nabavi prepovedanih predmetov, blaga, opreme, surovin in tehnologije, ali osebe in subjekte, ki delujejo v njihovem imenu ali po njihovih navodilih, ali subjekte, ki jim pripadajo ali jih nadzirajo (tudi na nezakonit način), ali osebe in subjekte, ki so osebam ali subjektom, uvrščenim na seznam, pomagale pri izmikanju določbam [Resolucije Varnostnega sveta Združenih narodov, v nadaljevanju: RVSZN] 1737 (2006), RVSZN 1747 (2007), RVSZN 1803 (2008) ali RVSZN 1929 (2010) ali tega sklepa ali kršenju teh določb, kakor tudi drug[e] vodiln[e] član[e] in subjekt[e] [Islamske revolucionarne garde] in [družbe Islamic Republic of Iran Shipping Lines] in subjekt[e], ki so v njihovi lasti ali pod njihovim nadzorom ali delujejo v njihovem imenu; te osebe in subjekt[e, ki] so navedeni v Prilogi II“.
- 13 V Prilogi II k Sklepu 2010/413 je navedeno več finančnih subjektov ali skupin takih subjektov. Družba Bank Mellat je vpisana v točki 4 dela I(B) te priloge. Navedeni so ti razlogi:
- „Banka Bank Mellat je iranska banka v lasti države. [V]ključena je v mrežo, ki spodbuja iranski jedrski program in program balističnih raket; zagotavlja je bančne storitve subjektom, ki so na seznamu ZN in [Unije], ali subjektom, ki delujejo v imenu ali po navodilih subjektov, uvrščenih na seznam, ali subjektom, ki jih ti nadzirajo ali so v njihovi lasti. Je matična družba banke [FEE], ki je na seznamu RVSZN 1929.“
- 14 Z Izvedbeno uredbo št. 668/2010, sprejeto 26. julija 2010 zaradi izvajanja člena 7(2) Uredbe št. 423/2007, je bilo ime družbe Bank Mellat, navedeno v točki 2 dela I(B) Priloge k tej izvedbeni uredbi, dodano na seznam pravnih oseb, subjektov in organov iz preglednice I Priloge V k Uredbi št. 423/2007.
- 15 Razlogi za ta vpis družbe Bank Mellat na navedeni seznam so enaki tistim iz Sklepa 2010/413.
- 16 Svet je z dopisom z dne 27. julija 2010 družbo Bank Mellat obvestil o vpisu njenega imena na seznam iz Priloge II k Sklepu 2010/413 in na seznam iz Priloge V k Uredbi št. 423/2007.
- 17 Družba Bank Mellat je z dopisi z dne 16. in 24. avgusta ter 2. in 9. septembra 2010 Svet pozvala, naj ji sporoči, na katere dokaze se je oprl pri sprejetju omejevalnih ukrepov proti njej.

- 18 Svet je tožeči stranki v odgovor na njene zahteve za vpogled v spis z dopisom z dne 13. septembra 2010 posredoval izvod dveh predlogov za sprejetje omejevalnih ukrepov, ki sta ju podale države članice. Tožeči stranki je prav tako določil rok za predložitev stališča o sprejetju omejevalnih ukrepov proti njej, ki se je iztekel 25. septembra 2010.
- 19 Priloga II k Sklepu 2010/413 je bila revidirana in na novo napisana s Sklepom 2010/644, sprejetim 25. oktobra 2010. Svet je v uvodni izjavi 2 tega sklepa navedel, da je upošteval stališča, ki so mu jih predložile zadevne osebe in subjekti.
- 20 Ime družbe Bank Mellat je bilo navedeno v točki 4 seznama subjektov iz preglednice I Priloge II k Sklepu 2010/413 v različici iz Sklepa 2010/644. Med razlogi ni več navedeno, da gre za banko, ki je v lasti države, v preostalem pa so ti razlogi enaki razlogom iz Sklepa 2010/413.
- 21 Uredba št. 423/2007 je bila razveljavljena in nadomeščena z Uredbo št. 961/2010, sprejeto 25. oktobra 2010. Člen 16(2) te uredbe določa:
- „Zamrznejo se vsa sredstva in gospodarski viri, ki pripadajo, so v lasti ali s katerimi razpolagajo ali jih nadzirajo osebe, subjekti ali organi, navedeni v Prilogi VIII. Priloga VIII zajema fizične in pravne osebe, subjekte in organe, [...] ki so v skladu s členom 20(1)(b) Sklepa [2010/413] opredeljeni kot:
- (a) osebe, subjekti ali organi, ki sodelujejo v dejavnostih Irana, ki so nevarne z vidika širjenja jedrskega orožja, ali pri razvoju izstrelitvenih sistemov jedrskega orožja Irana, so z njimi neposredno povezani ali jih podpirajo, vključno s sodelovanjem pri nabavi prepovedanega blaga in tehnologije, ali osebe, subjekti ali organi, ki so v lasti takšnih oseb, subjektov ali organov ali pod njihovim nadzorom (tudi na nezakonit način) ali delujejo v njihovem imenu ali po njihovih navodilih;
 - (b) fizične ali pravne osebe, subjekti ali organi, ki pomagajo osebi, subjektu ali organu s seznama z namenom izogibanja ali kršitve določb te uredbe, Sklepa [2010/413] ali RVSZN 1737 (2006), RVSZN 1747 (2007), RVSZN 1803 (2008) in RVSZN 1929 (2010);
- [...]“
- 22 Ime družbe Bank Mellat je Svet vpisal v točko 4 seznama pravnih oseb, subjektov in organov, naštetih v Prilogi VIII(B) k Uredbi št. 961/2010. Razlogi za ta vpis so enaki razlogom v Sklepu 2010/413 v različici iz Sklepa 2010/644.
- 23 Svet je družbi Bank Mellat 31. maja 2011 poslal dokument Sveta z dne 27. maja 2011 z odlomki tretjega predloga vpisa družbe Bank Mellat na seznam subjektov, za katere naj bi veljali omejevalni ukrepi (v nadaljevanju: tretji predlog), ta dokument pa je bil priložen dupliki, vloženi v okviru ničnostne tožbe, na podlagi katere je bila izdana izpodbijana sodba.
- 24 Svet je 1. decembra 2011 po ponovni proučitvi s Sklepom 2011/873 odločil, da se družba Bank Mellat ohrani na seznamu Sklepa 2010/413, ter z Izvedbeno uredbo št. 1245/2011 na seznamu Uredbe št. 961/2010.
- 25 Svet je ob sklicevanju na Sklepe Evropskega sveta z dne 9. decembra 2011 sprejel nove ukrepe s Sklepom 2012/35/SZVP z dne 23. januarja 2012 o spremembi Sklepa 2010/413 (UL L 19, str. 22).

- 26 Svet je 23. marca 2012 sprejel nove ukrepe z Uredbo št. 267/2012, ki razveljavlja in nadomešča Uredbo št. 961/2010. Zamrznitev sredstev in gospodarskih virov je določena v členu 23 Uredbe št. 267/2012. Člen 23(2) je določal:

„Zamrznejo se vsa sredstva in gospodarski viri, ki pripadajo, so v lasti ali s katerimi razpolagajo ali jih nadzirajo osebe, subjekti ali organi, navedeni v Prilogi IX. V Prilogi IX so navedene fizične in pravne osebe, subjekti in organi, ki so v skladu s členom 20(1)(b) in (c) Sklepa [2010/413] opredeljeni kot:

- (a) osebe, subjekti ali organi, ki sodelujejo v dejavnostih Irana, ki so nevarne z vidika širjenja jedrskega orožja, ali pri razvoju izstrelitvenih sistemov jedrskega orožja Irana, so z njimi neposredno povezani ali jih podpirajo, vključno s sodelovanjem pri nabavi prepovedanega blaga in tehnologije, ali osebe, subjekti ali organi, ki so v lasti takšnih oseb, subjektov ali organov ali pod njihovim nadzorom (tudi na nezakonit način) ali delujejo v njihovem imenu ali po njihovih navodilih;
- (b) fizične ali pravne osebe, subjekti ali organi, ki pomagajo osebi, subjektu ali organu s seznama z namenom izogibanja ali kršitve določb te uredbe, Sklepa [2010/413] ali RVSZN 1737 (2006), RVSZN 1747 (2007), RVSZN 1803 (2008) in RVSZN 1929 (2010);

[...]

- (d) druge osebe, subjekti ali organi, ki zagotavljajo podporo, kot je materialna, logistična ali finančna podpora, iranski vladi, ter osebe in subjekti, povezani z njimi;

[...]“

- 27 Družba Bank Mellat je vpisana v točki 4 preglednice B, naslov I, Priloge IX k Uredbi št. 267/2012. Razlogi za ta vpis so enaki razlogom v Sklepu 2010/413 v različici iz Sklepa 2010/644.

Postopek pred Splošnim sodiščem in izpodbijana sodba

- 28 Družba Bank Mellat je 7. oktobra 2010 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila ničnostno tožbo zoper Sklep 2010/413 in Izvedbeno uredbo št. 668/2010. Nato je razširila svoje tožbene predloge in predlagala tudi razglasitev ničnosti Sklepa 2010/644, Uredbe št. 961/2010, Sklepa 2011/783, Izvedbene uredbe št. 1245/2011 in Uredbe št. 267/2012 v delih, v katerih se ti akti nanjo nanašajo.
- 29 Splošno sodišče je najprej zavrnilo trditve Sveta in Komisije, da družba Bank Mellat ne more uveljavljati varstva in jamstev v zvezi s temeljnimi pravicami.
- 30 Nato je preizkusilo tožbo, ki jo je vložila družba Bank Mellat. Ta je navedla tri tožbene razloge. Prvi tožbeni razlog se je nanašal na kršitev obveznosti obrazložitve, njene pravice do obrambe in njene pravice do učinkovitega sodnega varstva. Drugi tožbeni razlog se je nanašal na očitno napako pri presoji glede sprejetja omejevalnih ukrepov proti njej. Tretji tožbeni razlog se je nanašal na kršitev lastninske pravice in načela sorazmernosti.
- 31 Splošno sodišče je v okviru prvega tožbenega razloga, ki se je nanašal na kršitev obveznosti obrazložitve, pravice do obrambe družbe Bank Mellat in njene pravice do učinkovitega sodnega varstva, preizkusil vsak razlog, ki se nanaša na družbo Bank Mellat in je naveden v spornih aktih ter v predlogih za sprejetje omejevalnih ukrepov. Razsodilo je, da je Svet glede nekaterih razlogov kršil obveznost obrazložitve, ker niso bili dovolj natančni. Zaradi te nenatančnosti je bila v zvezi s temi razlogi kršena tudi pravica družbe Bank Mellat do učinkovitega sodnega varstva. Ta pravica je bila kršena tudi v zvezi s Sklepom 2010/413, Izvedbeno uredbo št. 668/2010, Sklepom 2010/644 in Uredbo št. 961/2010 zaradi prepozne sporočitve tretjega predloga za sprejetje omejevalnih ukrepov. Nazadnje je Splošno sodišče ugotovilo, da je bila proučitev Sklepa 2010/413 in Izvedbene uredbe št. 668/2010

pomanjkljiva, ker v spisu ni bilo ničesar, kar bi kazalo na to, da je Svet preveril upoštevnost in utemeljenost elementov, ki so se nanašali na družbo Bank Mellat. Splošno sodišče je zato ugodilo prvemu tožbenemu razlogu glede Sklepa 2010/413, Izvedbene uredbe št. 668/2010, Sklepa 2010/644 in Uredbe št. 961/2010.

- 32 Splošno sodišče je nato preizkusilo drugi tožbeni razlog, ki se je nanašal na očitno napako pri presoji glede sprejetja omejevalnih ukrepov proti družbi Bank Mellat. Ta preizkus se je nanašal na razloge, za katere se je štelo, da so dovolj natančni in zato z njimi ni kršena obveznost obrazložitve. Ker nobeden od teh razlogov, na katere se je zoper tožečo stranko skliceval Svet, ni utemeljeval sprejetja omejevalnih ukrepov zoper njo, je Splošno sodišče ugodilo drugemu tožbenemu razlogu in sporne akte razglasilo za nične v delih, v katerih se nanašajo na tožečo stranko, ne da bi bilo treba preizkusiti tretji tožbeni razlog, ki se je nanašal na kršitev načela sorazmernosti.

Predlogi strank

- 33 Svet Sodišču predlaga, naj:
- izpodbijano sodbo razveljavi;
 - dokončno odloči o sporu in zavrne tožbo, ki jo je zoper sporne akte vložila družba Bank Mellat;
 - družbi Bank Mellat naloži plačilo stroškov, ki jih je Svet priglasil v postopku na prvi stopnji in v tem pritožbenem postopku.
- 34 Družba Bank Mellat Sodišču predlaga, naj zavrne pritožbo in Svetu naloži plačilo stroškov.
- 35 Komisija v celoti podpira predloge, ki jih je v pritožbi podal Svet.
- 36 Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska Sodišču predlaga, naj ugotovi pritožbi, izpodbijano sodbo razveljavi ter zavrne tožbo, ki jo je zoper sporne akte vložila družba Bank Mellat.

Pritožba

Ugovor nedopustnosti pritožbe

Trditve strank

- 37 Družba Bank Mellat trdi, da je bila pritožba vložena prepozno. Trdi, da podaljšanja roka zaradi oddaljenosti, kot je določeno v Poslovniku Sodišča, ni mogoče uporabiti, saj Svet ni oddaljen od Sodišča glede na to, da komunicira z njim po elektronski poti.
- 38 Svet opozarja na člen 51 Poslovnika, v skladu s katerim je podaljšanje rokov zaradi oddaljenosti pavšalno.

Presoja Sodišča

- 39 Kot je v točkah 32 in 33 sklepnih predlogov poudarila generalna pravobranilka, čeprav terminologija za določitev rokov iz člena 51 Poslovnika opozarja, da je bil namen teh rokov upoštevati čas, ki ga poštne službe potrebujejo zaradi oddaljenosti od Sodišča, so ti roki od spremembe Poslovnika z dne 28. novembra 2000 (UL L 322, str. 1) pavšalni (glej v tem smislu sodbo Gbagbo in drugi/Svet, od C-478/11 P do C-482/11 P, EU:C:2013:258, točka 63).

- 40 Zato se člen 51 Poslovnika v obravnavanem primeru uporablja, čeprav je Svet s Sodiščem komuniciral po elektronsko poti. Pritožba je bila zato vložena v predpisanem roku, ugovor nedopustnosti pa je treba zavrniti.

Vsebinska presoja

- 41 Svet trdi, da je bilo v izpodbijani sodbi večkrat napačno uporabljeno pravo.

Ugovor nedopustnosti glede pritožbenih razlogov, ki se nanašajo na kršitev temeljnih pravic

– Izpodbijana sodba

- 42 Splošno sodišče je v točki 46 izpodbijane sodbe zavrnilo trditve Sveta in Komisije, da družba Bank Mellat ne more uveljavljati varstva in jamstev v zvezi s temeljnimi pravicami. V točki 41 te sodbe je razsodilo, da v pravu Unije ni pravila, ki bi pravnim osebam, ki so pojavná oblika tretjih držav, preprečevalo, da v svojo korist navajajo varstvo in jamstva v zvezi s temeljnimi pravicami, v točki 42 navedene sodbe pa, da poleg tega Svet in Komisija nikakor nista navedla dokazov, na podlagi katerih bi bilo mogoče ugotoviti, da je bila tožeča stranka dejansko pojavná oblika iranske države.

– Trditve strank

- 43 Svet graja najprej točke od 35 do 41 izpodbijane sodbe. Meni, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo s tem, da je štelo, da bi lahko družba Bank Mellat – tudi če bi bilo dokazano, da je pojavná oblika iranske države – pri Sodišču Unije v svojo korist uveljavljala varstvo in jamstva, povezana s temeljnimi pravicami.
- 44 Argument temelji na členu 34 Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, podpisane 4. novembra 1950 v Rimu (v nadaljevanju: EKČP), ki izključuje možnost, da vladne organizacije in podobni subjekti vložijo pravno sredstvo pri Evropskem sodišču za človekove pravice, ter drugih podobnih določbah, kot je člen 44 Ameriške konvencije o človekovih pravicah z dne 22. novembra 1969. *Ratio legis* naj bi bilo dejstvo, da država ne more uživati temeljnih pravic. Čeprav pogodbi Unije in Listina Evropske unije o temeljnih pravicah ne vsebujeta določb, ki bi bile enake členu 34 EKČP, naj bi se uporabljalo enako načelo.
- 45 Meni, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo tudi s tem, da je štelo, da ni nobenega elementa, s katerim bi bilo mogoče dokazati, da je družba Bank Mellat res vladna organizacija. Svet v zvezi s tem omenja:
- sodno prakso Evropskega sodišča za človekove pravice, v skladu s katero je treba za ugotovitev, ali je subjekt vladna ali nevladna organizacija oziroma subjekt, pazljivo preizkusiti vsak dejanski in pravni okvir;
 - delo Komisije Združenih narodov za mednarodno pravo, zlasti komentarje v zvezi s členom 2(b) Konvencije Združenih narodov, sprejete 2. decembra 2004, o sodni imuniteti držav in njihovega premoženja, v skladu s katerimi lahko pojem „uradi, agencije ali institucije države in drugi subjekti“ zajema državna podjetja ali druge subjekte, ki jih ustanovi država in ki opravljajo posle, ter
 - sodno prakso Sodišča na področju pomoči (sodba Francija/Komisija, C-482/99, EU:C:2002:294, točka 55).

46 Splošno sodišče naj bi torej napačno presodilo, da poslovne dejavnosti, ki jo opravlja družba Bank Mellat, ni mogoče opredeliti kot „javne storitve“, saj se zanjo uporablja splošno pravo, čeprav je ta dejavnost nujna za delovanje gospodarstva države. Splošno sodišče naj poleg tega ne bi ustrezno upoštevalo vpliva iranske vlade na družbo Bank Mellat, čeprav ima v tej banki ta država 20-odstotni delež, preostali delež pa je razpršen.

47 Družba Bank Mellat izpodbija trditve Sveta.

– Presoja Sodišča

48 Poudariti je treba, da spada tožba družbe Bank Mellat v okvir člena 275, drugi odstavek, PDEU (sodba Svet/Manufacturing Support & Procurement Kala Naft, C-348/12 P, EU:C:2013:776, točka 50).

49 Družba Bank Mellat navaja tožbene razloge, ki se nanašajo na kršitev njene pravice do obrambe in njene pravice do učinkovitega sodnega varstva. Na taki pravici se lahko sklicuje vsaka fizična oseba ali subjekt, ki vloži pravno sredstvo pri sodiščih Unije.

50 Enako velja za tožbene razloge, ki se nanašajo na bistvene kršitve postopka, kot je kršitev obveznosti obrazložitve akta.

51 Glede tožbenih razlogov, ki se nanašajo na očitno napako pri presoji ali na kršitev splošnega načela sorazmernosti, je treba ugotoviti, da se vprašanje, ali ima državni subjekt možnost njenega uveljavljanja, nanaša na vsebino spora (sodba Svet/Manufacturing Support & Procurement Kala Naft, C-348/12 P, EU:C:2013:776, točka 51).

52 Ob upoštevanju teh elementov je treba zavrnilo pritožbeni razlog Sveta, ne da bi bilo treba preizkusiti trditev, da je Splošno sodišče storilo napako, ker je razsodilo, da ni dokazano, da je družba Bank Mellat državni subjekt, saj je ta trditev brezpredmetna.

Obveznost obrazložitve, pravica do obrambe, pravica do učinkovitega sodnega varstva ter vpogled v spis

– Izpodbijana sodba

53 Splošno sodišče je v točkah od 49 do 51 izpodbijane sodbe opozorilo na sodno prakso, ki se nanaša na obveznost obrazložitve aktov, določeno v členu 296, drugi odstavek, PDEU. V točkah od 52 do 55 navedene sodbe je opozorilo na sodno prakso, ki se nanaša na pravico do obrambe in obveznost sporočanja dokazov, uporabljenih proti zadevnemu subjektu, da mu je omogočeno učinkovito izraziti svoje stališče o teh dokazih.

54 Splošno sodišče je v točkah 63 in 64 izpodbijane sodbe ugotovilo, da je treba za presojo spoštovanja obveznosti obrazložitve in obveznosti, da se družbi Bank Mellat sporoči dokaze, uporabljene proti njej, poleg razlogov, navedenih v spornih aktih, upoštevati dva predloga za sprejetje omejevalnih ukrepov, ki ju je Svet sporočil tožeči stranki z dopisom z dne 13. septembra 2010, ter tretji predlog, ki ga je Svet priložil dupliki, vloženi 31. maja 2011. Splošno sodišče je menilo, da so bili ti predlogi delegacijam držav članic predloženi v okviru sprejetja omejevalnih ukrepov, ki se nanašajo na tožečo stranko, in so zato dokazi, na katerih temeljijo ti ukrepi.

55 Splošno sodišče je v točki 65 izpodbijane sodbe ugotovilo:

„[...] res je, da je bil tretji predlog sporočen tožeči stranki po vložitvi tožbe in po prilagoditvi predlogov, ki je sledila sprejetju Sklepa 2010/644 in Uredbe št. 961/2010. Zato ne more veljavno dopolnjevati obrazložitve Sklepa 2010/413, Izvedbene uredbe št. 668/2010, Sklepa 2010/644 in Uredbe št. 961/2010. Kljub temu pa ga je mogoče upoštevati pri presoji zakonitosti poznejših aktov, in sicer Sklepa 2011/783, Izvedbene uredbe št. 1245/2011 in Uredbe št. 267/2012.“

56 Splošno sodišče je v točkah od 66 do 76 izpodbijane sodbe preizkusilo vsakega od razlogov v spornih aktih in predlogih za sprejetje omejevalnih ukrepov. V točkah od 66 do 69 je navedeno:

„66 V [spornih] aktih so v zvezi s tožečo stranko navedeni ti štirje razlogi:

- v skladu s Sklepom 2010/413 in Izvedbeno uredbo št. 668/2010 je tožeča stranka banka v lasti države (v nadaljevanju: prvi razlog);
- tožeča stranka je vključena v mrežo, ki spodbuja iranski jedrski program in program balističnih raket (v nadaljevanju: drugi razlog);
- tožeča stranka zagotavlja bančne storitve subjektom, ki so na seznamu Združenih narodov in [Unije], subjektom, ki delujejo v imenu ali po navodilih subjektov na tem seznamu, ali subjektom, ki jih imajo taki subjekti v lasti ali jih nadzirajo (v nadaljevanju: tretji razlog);
- tožeča stranka je matična družba [FEE], ki je na seznamu iz Resolucije 1929 (2010) [...] (v nadaljevanju: četrti razlog).

67 V prvem od dveh predlogov za sprejetje omejevalnih ukrepov, ki sta bila sporočena 13. septembra 2010, je deloma povzet drugi razlog, naveden v [spornih] aktih. Dodani pa so ti razlogi:

- tožeča stranka zagotavlja bančne storitve Iranski organizaciji za jedrsko energijo (v nadaljevanju: IOJE) in Novin Energy Company (v nadaljevanju: Novin), proti katerima so uvedeni omejevalni ukrepi, ki jih je sprejel Varnostni svet [...] (v nadaljevanju: peti razlog);
- tožeča stranka upravlja bančne račune visokega vodstva Organizacije za vesoljsko industrijo in osebe, ki je odgovorna za nakupe Irana (v nadaljevanju: šesti razlog).

68 V drugem predlogu, sporočenem 13. septembra 2010, je v bistvenem povzeta obrazložitev [spornih] aktov. Dodan je le en razlog, v skladu s katerim naj bi tožeča stranka olajševala pretok milijonov dolarjev za iranski jedrski program vsaj od leta 2003 (v nadaljevanju: sedmi razlog).

69 V tretjem predlogu za sprejetje omejevalnih ukrepov, ki je priložen k dupliki, ni dodatnih razlogov glede na [sporne] akte in predloga, sporočena 13. septembra 2010.“

57 Splošno sodišče je v točki 77 razsodilo, da je Svet kršil obveznost obrazložitve ter obveznost, da tožeči stranki sporoči dokaze, uporabljene proti njej, v zvezi z drugim, tretjim, šestim in sedmim razlogom, ker niso bili dovolj natančni, in da sta bili ti obveznosti izpolnjeni v zvezi z drugimi razlogi.

58 Splošno sodišče je glede vpogleda v spis v točki 81 izpodbijane sodbe ugotovilo, da iz elementov iz spisa ni razvidno, da se je Svet pri sprejetju spornih aktov oprl na druge dokaze, kot so trije predlogi o omejevalnih ukrepih zoper družbo Bank Mellat, ki so jih podale države članice. V točki 82 navedene sodbe pa je ugotovilo, da je bil tretji predlog tožeči stranki sporočen šele kot priloga k dupliki Sveta, to je po izteku roka, ki ga je Svet določil tožeči stranki za predložitev stališča po sprejetju Sklepa 2010/413 in Izvedbene uredbe št. 668/2010, po vložitvi tožbe in po sprejetju Sklepa 2010/644 in Uredbe št. 961/2010.

- 59 Splošno sodišče je v točki 84 navedene sodbe zavrnilo trditev Sveta, da je bil ta predlog sporočen, takoj ko je prejel soglasje države članice, ki ga je podala. Splošno sodišče je razsodilo, da mora Svet, kadar se namerava opreti na elemente, ki jih je država članica predložila za sprejetje omejevalnih ukrepov proti nekemu subjektu, pred sprejetjem teh ukrepov zagotoviti, da je zadevne elemente mogoče pravočasno posredovati zadevnemu subjektu, da lahko ta učinkovito izrazi svoje stališče. Splošno sodišče je v točki 85 navedene sodbe ugotovilo, da Svet ni pravočasno omogočil vpogleda v ta element iz spisa, s čimer je kršil pravico do obrambe.
- 60 Splošno sodišče je v okviru presoje možnosti tožeče stranke, da učinkovito izrazi svoje stališče, v točki 89 izpodbijane sodbe ugotovilo, da je tožeča stranka imela možnost, da učinkovito izrazi svoje stališče razen glede drugega, tretjega, šestega in sedmega razloga, ki jih je navedel Svet in ki so preveč dvoumni, ter glede predloga za sprejetje omejevalnih ukrepov, sporočenega v prilogi k dupliki Sveta, zato ker ji ni bil na voljo ob predstavitvi stališča.
- 61 Splošno sodišče je v točki 90 izpodbijane sodbe štelo, da je iz dopisov Sveta razvidno, da je upošteval stališče tožeče stranke. V točki 91 navedene sodbe je zlasti poudarilo, da je Svet popravil trditev, da je bila tožeča stranka v lasti države, katere pravilnost je tožeča stranka izpodbijala.
- 62 Splošno sodišče je v točki 96 izpodbijane sodbe razsodilo, da je bila pravica tožeče stranke do učinkovitega pravnega sredstva kršena ob upoštevanju nenatančnosti drugega, tretjega, šestega in sedmega razloga ter prepozne sporočitve enega od predlogov za sprejetje omejevalnih ukrepov. Ta pravica pa ni bila kršena v zvezi s prvim, četrtnim in petim razlogom, ki jih uveljavlja Svet.

– Trditve strank

- 63 Prvič, Svet pod naslovom „Obveznost obrazložitve“ meni, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo s tem, da je vse razloge presojalo posamezno, namesto, da bi jih preizkusilo skupaj. Ti razlogi naj bi bili očitno povezani. Zlasti tretji razlog naj bi bil bolj natančen opis ravnanja, navedenega v okviru drugega razloga. Poleg tega naj bi Splošno sodišče v točki 73 izpodbijane sodbe napačno razsodilo, da s tema razlogoma „ni pojasnjeno očitano ravnanje“. Čeprav v okviru tretjega razloga niso navedena imena subjektov iz seznamov Združenih narodov in Unije, ki jim družba Bank Mellat zagotavlja bančne storitve, bi lahko družba Bank Mellat navedene subjekte primerjala s svojim seznamom strank ter izpodbijala ta razlog, če nobena od njenih strank ne bi bila na seznamih Združenih narodov ali Unije.
- 64 Svet glede šestega razloga, ki je v predlogu za vpis, ki ga je podala ena od držav članic in v katerem je navedeno, da družba Bank Mellat upravlja bančne račune vodstva Organizacije za vesoljsko industrijo in osebe, ki je odgovorna za nakupe, meni, da je Splošno sodišče napačno razsodilo, da ni dovolj natančen. Družba Bank Mellat naj bi lahko, ker informacije o strankah banke vključujejo ime njihovega delodajalca, preverila, ali je bila katera koli od strank zaposlena pri tej organizaciji ali gre za osebo, ki je odgovorna za nakupe. Ta razlog naj bi zato izpolnjeval pogoje, opredeljene s sodno prakso, saj je z njim podano dovolj informacij za ugotovitev, ali so bili sporni akti dobro utemeljeni.
- 65 Komisija meni, da stališča, ki ga je Splošno sodišče zavzelo v točki 77 izpodbijane sodbe, da je tožba utemeljena glede nekaterih razlogov, glede drugih pa ne, ni mogoče zagovarjati. Tega, da je Svet kršil obveznost obrazložitve in sporočanja glede tožeče stranke, naj ne bi bilo mogoče proučiti za vsak razlog posebej.
- 66 Združeno kraljestvo v svoji intervencijski vlogi izpodbija tudi ugotovitev Splošnega sodišča, da je drugi razlog premalo jasen, ker bi bilo treba ta razlog obravnavati skupaj z razlogi, ki mu sledijo.

- 67 Drugič, Svet pod naslovom „Vpogled v spis“ izpodbija odločitev Splošnega sodišča iz točke 63 izpodbijane sodbe, da „je treba za presojo spoštovanja obveznosti obrazložitve in obveznosti obvestitve zainteresiranega subjekta o obremenilnih dokazih poleg razlogov, navedenih v [spornih] aktih, upoštevati tri predloge za sprejetje omejevalnih ukrepov, ki jih je Svet sporočil tožeči stranki“.
- 68 Navaja, da je Splošno sodišče nepravilno uporabilo sodno prakso, ki jo je navedlo v točki 54 izpodbijane sodbe in je bila vzpostavljena v okviru prvih zadev v zvezi s terorizmom, v katerih niso bili navedeni razlogi za utemeljitev vpisa na seznam oseb, subjektov in organov, za katere so veljali omejevalni ukrepi, in da sta v teh okoliščinah izraza „obrazložitev“ in „dokazi“ zamenljiva. V tem primeru so bili v aktih navedeni razlogi, tako da naj z ničemer ne bi bilo mogoče utemeljiti sporočitve predlogov za sprejetje omejevalnih ukrepov, ki naj nikakor ne bi imeli nobene dodane vrednosti.
- 69 Kar zadeva elemente, ki niso navedeni v obrazložitvi Sveta, naj tudi teh ne bi bilo treba posredovati ločeno, saj ni mogoče po uradni dolžnosti domnevati, da jih je Svet uporabil kot razloge ali kot dokaze. Svet meni, da bi moralo Splošno sodišče uporabiti sodno prakso, ki jo je navedlo v točki 55 izpodbijane sodbe, v skladu s katero mora Svet, kadar je obrazložitev dovolj natančna, šele na podlagi zahteve zainteresirane stranke omogočiti vpogled v vse nezaupne upravne dokumente v zvezi z zadevnim ukrepom (sodba Bank Melli Iran/Svet, T-390/08, EU:T:2009:401, točka 97).
- 70 Združeno kraljestvo ob sklicevanju na točko 111 sodbe Komisija in drugi/Kadi (C-584/10 P, C-593/10 P in C-595/10 P, EU:C:2013:518) navaja, da bi bilo treba v zvezi s seznamami subjektov, za katere veljajo omejevalni ukrepi, razkriti le razloge za vpis na take sezname, ki jih je podal Svet, ne pa predlogov za vpis zadevnih subjektov.
- 71 Družba Bank Mellat privzema utemeljitev Splošnega sodišča. Navaja, da tudi če bi bila drugi in tretji razlog preizkušena skupaj, ne bi bila dovolj natančna, saj je bil tretji, domnevno bolj natančen, pravilno opredeljen za „premalo jasen“. Bank Mellat glede šestega razloga trdi, da Svet ni predložil dokaza za izjavo, da so v spisih banke o strankah imena delodajalcev teh strank. Sedmega razloga pa Svet ne brani v okviru pritožbe.
- 72 Družba Bank Mellat navaja, da bi moral Svet predložiti predloge o vpisu na te sezname na dan vpisa ali kmalu zatem, saj je bil to edini dokaz v spisu. Družba Bank Mellat glede izjave Sveta, da zanj ne bi bilo koristno, če bi prejela te predloge o vpisu, navaja, da Svet ne more presojati, kateri elementi v spisu bi lahko bili upoštevni za tožečo stranko. Če bi se Svetu dovolilo, da izbere katerih elementov iz spisa ne bo posredoval, bi bilo to v nasprotju s pravico do obrambe.
- 73 Družba Bank Mellat izpodbija trditev, da bi bilo treba v obravnavanem primeru uporabiti sodno prakso, ki izhaja iz sodbe Bank Melli Iran/Svet (T-390/08, EU:T:2009:401), saj nima dovolj natančnih informacij, ki bi ji omogočale, da učinkovito predstavi svoje stališče o dokazih, uporabljenih proti njej. Poudarja, da sta se Splošno sodišče in Svet oprla na dejstvo, da so predlogi o vpisu na sezname subjektov, za katere veljajo omejevalni ukrepi, dokazi, čeprav to ni tako.

– Presoja Sodišča

- 74 V skladu z ustaljeno sodno prakso je namen obveznosti obrazložitve akta, ki posega v položaj, ki je nujno povezan z načelom spoštovanja pravice do obrambe, po eni strani dati zadevni osebi na voljo dovolj podatkov, da ugotovi, ali je akt dobro utemeljen in ali vsebuje morebitne napake, na podlagi katerih bi ta lahko izpodbijala njegovo veljavnost pred sodiščem Unije, in po drugi temu omogočiti izvajanje nadzora nad zakonitostjo navedenega akta (glej sodbo Svet/Bamba, C-417/11 P, EU:C:2012:718, točka 49 in navedena sodna praksa).

- 75 Obrazložitev, ki se zahteva v členu 296 PDEU, mora biti prilagojena naravi zadevnega akta in okoliščinam, v katerih je bil sprejet. Obveznost obrazložitve je treba presojati glede na okoliščine posameznega primera, zlasti glede na vsebino zadevnega akta, lastnosti podanih razlogov in interes za obrazložitev, ki ga lahko imajo naslovniki ali druge osebe, ki jih akt neposredno in posamično zadeva. V obrazložitvi ni treba podrobno navesti vseh upoštevni dejanskih in pravnih okoliščin, ker je treba zadostnost obrazložitve presojati ne le glede na njeno besedilo, ampak tudi glede na njen okvir in vsa pravna pravila, ki urejajo zadevno področje (glej sodbo Svet/Bamba, C-417/11 P, EU:C:2012:718, točka 53 in navedena sodna praksa). Akt, ki posega v položaj, je dovolj obrazložen, če je bil sprejet v okviru, ki ga zadevna oseba pozna in ji omogoča, da razume obseg ukrepa, sprejetega v zvezi z njo (sodba Svet/Manufacturing Support & Procurement Kala Naft, EU:C:2013:776, C-348/12 P, EU:C:2013:776, točka 71).
- 76 Glede omejevalnih ukrepov, ne da bi se zahteval podroben odgovor na pripombe, ki jih je predložila zadevna oseba, obveznost obrazložitve, določena v členu 296 PDEU, pomeni, da morajo biti v obrazložitvi, tudi če obrazložitev akta Unije ustreza obrazložitvi, ki jo je podala mednarodna instanca, vsekakor navedeni posamični, specifični in konkretni razlogi, na podlagi katerih pristojni organi menijo, da je treba za zadevno osebo uvesti take ukrepe. Sodišče Unije mora torej zlasti preveriti, ali so navedeni razlogi dovolj natančni in konkretni (glej v tem smislu sodbo Komisija in drugi/Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P in C-595/10 P, EU:C:2013:518, točki 116 in 118).
- 77 V tem primeru Splošno sodišče ob preizkusu drugega in tretjega razloga, ni napačno uporabilo prava, saj Svet pred njim ni trdil, da je treba ta razloga obravnavati skupaj.
- 78 Tudi ob domnevi, kot trdi Svet, da bi bilo treba navedeni tretji razlog razumeti tako, da pojasnjuje ravnanje, očitano z drugim razlogom, drugi razlog v povezavi s tretjim razlogom družbi Bank Mellat ne bi omogočal, da bi konkretno izvedela katere bančne storitve je opravila za katere subjekte, „ki so na seznamu ZN in [Unije]“ ali „ki delujejo v imenu ali po navodilih subjektov, uvrščenih na seznam, ali [za subjekte], ki jih ti nadzirajo ali so v njihovi lasti“. V teh okoliščinah Splošnemu sodišču ni mogoče očitati, da je v točki 73 izpodbijane sodbe ugotovilo, da sta drugi in tretji razlog za vpis na navedene sezname premalo jasna.
- 79 Splošno sodišče je tudi pravilno v točki 76 izpodbijane sodbe opredelilo šesti razlog za premalo natančen, saj v njem niso navedene osebe, katerih račune je upravljala družba Bank Mellat.
- 80 V nasprotju s trditvami Sveta v pritožbi ni bilo potrebno, da bi družba Bank Mellat v postopku za sprejetje ukrepov za zamrznitev sredstev zaradi svoje obrambe primerjala svoje sezname strank z imeni subjektov, ki so na seznamih Združenih narodov in Unije, ali celo preveriti, ali je bila katera od njenih strank zaposlena pri Organizaciji za vesoljsko industrijo.
- 81 Tak rezultat bi bil v nasprotju s sodno prakso, navedeno v točki 76 te sodbe, ki zahteva, da so v obrazložitvi akta navedeni posamični, specifični in konkretni razlogi, na podlagi katerih pristojni organi menijo, da je treba za zadevno osebo uvesti omejevalne ukrepe.
- 82 Nazadnje, Splošno sodišče je glede vpogleda v spis v točkah 84, 85 in 105 izpodbijane sodbe pravilno ugotovilo, da mora Svet pred sprejetjem omejevalnih ukrepov zagotoviti, da je elemente, uporabljene proti družbi Bank Mellat, mogoče pravočasno posredovati tej banki, da lahko ta učinkovito oblikuje svoje stališče, in da je s prepozno sporočitvijo tretjega predloga, priloženega dupliki Sveta, kršena pravica do obrambe tožeče stranke in njena pravica do učinkovitega pravnega sredstva in da se s tem vpliva na zakonitost Sklepa 2010/413, Izvedbene uredbe 668/2010, Sklepa 2010/644 in Uredbe št. 961/2010 v delih, v katerih se ti akti nanašajo na družbo Bank Mellat.

Napake, ki so vplivale na presojo Sveta

– Izpodbijana sodba

- 83 Splošno sodišče – še vedno v okviru tožbenega razloga, ki se nanaša na kršitev obveznosti obrazložitve, pravice do obrambe in pravice do učinkovitega sodnega varstva – povzema trditve družbe Bank Mellat tako:

„97 Tožeča stranka trdi, da Svet ni opravil dejanske presoje okoliščin primera, temveč se je omejil na sprejetje predlogov držav članic. Ta napaka naj bi vplivala na predhodni preizkus sprejetja omejevalnih ukrepov, ki se nanašajo nanjo, in tudi na redni ponovni preizkus teh ukrepov.“

- 84 Splošno sodišče je odločilo tako:

„101 V obravnavanem primeru po eni strani spis ne vsebuje ničesar, kar bi nakazovalo, da je Svet preveril upoštevnost in utemeljenost elementov, ki se nanašajo na tožečo stranko ter so mu bili predloženi pred sprejetjem Sklepa 2010/413 in Izvedbene uredbe št. 668/2010. Napačna navedba v teh aktih, da je bila tožeča stranka banka v državni lasti, katere napačnosti Svet ne izpodbija, pa daje slutiti, da taka proučitev ni bila opravljena.

102 Po drugi strani je iz točk od 90 do 92 zgoraj razvidno, da je Svet pri sprejetju poznejših izpodbijanih aktov ponovno proučil okoliščine obravnavanega primera ob upoštevanju stališč tožeče stranke, saj je umaknil navedbo, da je bila tožeča stranka banka v državni lasti, in se je opredelil do trditve o finančnih storitvah, ki jih je zagotavljala subjektom, ki sodelujejo pri širjenju jedrskega orožja.

[...]

104 V teh okoliščinah je treba trditve tožeče stranke sprejeti glede napak, do katerih naj bi prišlo pri presoji, ki jo je opravil Svet, v zvezi s Sklepom 2010/413 in Izvedbeno uredbo št. 668/2010, v preostalem pa jih zavrni.

- 85 V točki 106 izpodbijane sodbe je Splošno sodišče ugotovilo, da Svet pri sprejetju Sklepa 2010/413 in Izvedbene uredbe št. 668/2010 ni spoštoval obveznosti proučitve ustreznosti in utemeljenosti informacij in dokazov v zvezi s tožečo stranko, ki so mu bili predloženi, zaradi česar navedeni akti niso zakoniti.

– Trditve strank

- 86 Svet meni, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo s tem, da je v točkah 100 in 101 izpodbijane sodbe zahtevalo, naj spis vsebuje indice, ki bi kazali na to, da je Svet preveril elemente, ki so mu bili predloženi. Navaja, da ni mogoče določiti indicev, ki bi morali obstajati, da bi bilo izkazano, da so člani Sveta res opravili tako preverjanje, in da so poleg tega nekateri elementi izhajali iz zaupnih virov, do katerih člani Sveta kot celota niso imeli dostopa.

- 87 Družba Bank Mellat navaja, da ne izpodbija pravnega načela, da mora Svet presojati ustreznost in utemeljenost informacij in dokazov, ki so mu predloženi. Meni, da je imelo Splošno sodišče pravico sklicevati se na neobstoje dokaza o tem, da je Svet opravil ustrezno preverjanje v utemeljitev ugotovitve, da ni ravnal tako. Poleg tega navaja, da Svet priznava, da ni preveril trditve – v predlogih, ki so mu bili predloženi – o opredelitvi družbe Bank Mellat kot subjekta, za katerega veljajo omejevalni ukrepi, ravno zato, ker ni imel dostopa do ključnih dokazov, ki so se šteli za zaupne.

– Presoja Sodišča

- 88 Iz izpodbijane sodbe je razvidno, da je bila družba Bank Mellat le na podlagi predlogov o vpisu, ki so jih podale države članice, s sprejetjem Sklepa 2010/413 in Izvedbene uredbe št. 668/2010 vpisana na sezname subjektov, za katere veljajo omejevalni ukrepi. Splošno sodišče pa ni navedlo, zakaj bi lahko ta element pomenil enega od ničnostnih razlogov iz člena 263 PDEU.
- 89 Ni videti, kot je v točki 95 sklepnih predlogov navedla generalna pravobranilka, da bi lahko preverjanje ustreznosti in utemeljenosti elementov glede tožeče stranke, ki so bili pred sprejetjem Sklepa 2010/413 in Izvedbene uredbe št. 668/2010 predloženi Svetu, pomenilo bistveno postopkovno zahtevo za sprejetje teh aktov, njeno nespoštovanje pa bi lahko povzročilo njuno nezakonitost. Splošno sodišče ni ugotovilo, da je taka zahteva določena s Pogodbo DEU ali aktom sekundarne zakonodaje.
- 90 Splošno sodišče ravno tako ni navedlo, kako bi lahko ta element prispeval h kršitvi obveznosti obrazložitve, pravice družbe Bank Mellat do obrambe ali njene pravice do učinkovitega sodnega varstva, ki jih družba Bank Mellat uveljavlja s prvim tožbenim razlogom, ali kakršnega koli drugega pravnega pravila.
- 91 Ker Splošno sodišče ni dokazalo, da kateri koli od ničnostnih razlogov iz člena 263 PDEU zaradi neobstoja preverjanja ustreznosti in utemeljenosti elementov glede tožeče stranke vpliva na veljavnost Sklepa 2010/413 in Izvedbene uredbe št. 668/2010, je treba ugotoviti, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo s tem, da je v točkah 100 in 101 izpodbijane sodbe razsodilo, da mora Svet pri sprejetju prvega akta o uvedbi omejevalnih ukrepov proti subjektom, ki domnevno sodelujejo pri širjenju jedrskega orožja, proučiti ustreznost in utemeljenost informacij in dokazov, ki mu jih je predložila država članica ali visoki predstavnik Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko. Splošno sodišče je zato v točki 106 izpodbijane sodbe enako napačno uporabilo pravo s tem, da je ugotovilo, da Svet pri sprejetju Sklepa 2010/413 in Izvedbene uredbe št. 668/2010 ni spoštoval obveznosti proučitve ustreznosti in utemeljenosti informacij in dokazov v zvezi s tožečo stranko, ki so mu bili predloženi, in da navedeni akti zato niso zakoniti.

Očitna napaka pri presoji

– Izpodbijana sodba

- 92 Splošno sodišče je v točki 112 izpodbijane sodbe ugotovilo, da je treba glede na neobrazložitev drugega, tretjega, šestega in sedmega razloga, ki jih je v zvezi s tožečo stranko navedel Svet, proučiti le utemeljenost prvega, četrtega in petega tožbenega razloga.
- 93 V točki 113 navedene sodbe je razsodilo, da prvi razlog, v skladu s katerim je bila družba Bank Mellat v državni lasti, temelji na napačni dejanski ugotovitvi, in torej ne more utemeljevati omejevalnih ukrepov, ki so bili zoper tožečo stranko sprejeti s Sklepom 2010/413 in Izvedbeno uredbo št. 668/2010.
- 94 Splošno sodišče je glede četrtega razloga, ki se nanaša na FEE, hčerinsko družbo, ki je v lasti družbe Bank Mellat, v točki 117 iste sodbe razsodilo, da temelji zgolj na trditvah, in da ne pomeni samostojnega razloga v primerjavi s tistimi, ki se na tožečo stranko nanašajo neposredno.
- 95 Glede petega razloga je Splošno sodišče v točki 118 izpodbijane sodbe razsodilo, da Svet ni predložil nobenega dokaza ali informacije, ki bi dokazovala, da je družba Bank Mellat zagotavljala storitve organizaciji IOJE. Splošno sodišče je glede storitev, opravljenih za družbo Novin, v točki 128 navedene sodbe razsodilo, da je treba upoštevati trditev družbe Bank Mellat, da ni bila obveščena o sodelovanju družbe Novin pri širjenju jedrskega orožja, dokler ni Varnostni svet sprejel omejevalnih ukrepov zoper to družbo.

96 Splošno sodišče je v točki 131 izpodbijane sodbe poleg tega štelo, da je tožeča stranka dokazala, da je, potem ko je izvedela za sodelovanje družbe Novin pri širjenju jedrskega orožja, nemudoma prenehala opravljati finančne storitve za to družbo. V točki 137 navedene sodbe je Splošno sodišče razsodilo, da niti storitve, ki jih je za družbo Novin pred sprejetjem omejevalnih ukrepov, ki so se nanašali na to družbo, opravljala družba Bank Mellat, niti načini prenehanja poslovnega razmerja tožeče stranke z družbo Novin ne pomenijo podpore za širjenje jedrskega orožja v smislu Sklepa 2010/413 ter uredb št. 423/2007, št. 961/2010 in št. 267/2012.

97 Ob upoštevanju teh okoliščin je Splošno sodišče v točki 139 izpodbijane sodbe ugotovilo, da ker ne prvi, ne četrti, ne peti razlog, ki jih zoper tožečo stranko navaja Svet, ne upravičuje sprejetje omejevalnih ukrepov, ki se nanašajo nanjo, je treba drugemu tožbenemu razlogu ugoditi.

– Trditve strank

98 Svet glede četrtega razloga o tem, da se resolucija 1929 (2010) Varnostnega sveta nanaša na FEE, hčerinsko družbo v 100-odstotni lasti družbe Bank Mellat, opozarja, da je ta določitev FEE kot subjekta, za kateri veljajo omejevalni ukrepi, obrazložena zlasti s tem, da je družba „Bank Mellat v zadnjih sedmih letih izvršila transakcije v višini več sto milijonov dolarjev za iranske jedrske, raketne in obrambne subjekte“. Svet meni, da je Splošno sodišče v točki 117 izpodbijane sodbe napačno razsodilo, da ta razlog temelji zgolj na trditvah, in da ne pomeni samostojnega razloga v primerjavi s tistimi, ki se nanašajo neposredno na družbo Bank Mellat. Opozarja na poseben pomen resolucij Varnostnega sveta iz poglavja VII Ustanovne listine Združenih narodov in določb pogodb.

99 Svet navaja tudi, da Splošno sodišče ni ustrezno upoštevalo prikrita narave dejavnosti, tako da dokazi izhajajo iz zaupnih virov in jih ni mogoče posredovati v vseh primerih. Poleg tega poudarja načelo vzajemnega zaupanja med državami članicami in institucijami ter načelo lojalnega sodelovanja. Svet navaja tudi, da v skladu s sodno prakso Sodišča za človekove pravice ne obstaja absolutna pravica do razkritja dokazov. Če se tako načelo uporabi za kazenske obtožbe, naj se to *a fortiori* uporabi za zadevne omejevalne ukrepe, ki so varstveni ukrepi.

100 Ta argument naj bi veljal tudi za bančne storitve, zagotovljene organizaciji IOJE.

101 Svet glede priznanja družbe Bank Mellat, da je za družbo Novin, ki je bila na seznam vpisana z resolucijo 1747(2007) Varnostnega sveta, opravljala bančne storitve, meni, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo s tem, da je nadomestilo presojo Sveta s svojo presojo in razsodilo, da to, da je družba Bank Mellat v preteklosti opravljala bančne storitve za družbo Novin, ne upravičuje spornih aktov, ker je družba Bank Mellat, potem ko je izvedela, da je Varnostni svet družbo Novin vpisal na seznam, postopoma omejila in nato povsem opustila poslovanje z njo. Po mnenju Sveta opravljanje bančnih storitev pred vpisom družbe Novin, to je v obdobju, v katerem se je izkazalo, da je bila družba Novin vpletena v razvijanje dejavnosti Irana, ki so nevarne za širjenje jedrskega orožja, kaže na to, da bi lahko Bank Mellat v prihodnje te storitve zagotavljala drugim subjektom, ki opravljajo enake dejavnosti. Svet naj bi torej ravnal pravilno, ko je kot varstveni ukrep naložil zamrznitev premoženja v zvezi z družbo Bank Mellat. Dejstvo, da je Bank Mellat seznanjena ali da ni seznanjena s tem, da so ti subjekti vpleteni v te dejavnosti ali da so bančne storitve uporabljene ali ne v okviru navedenih dejavnosti, naj v zvezi s tem ne bi bil odločilen dejavnik.

102 Svet dodaja, da je Splošno sodišče preozko razlagalo pojem podpiranja dejavnosti, ki so nevarne z vidika širjenja jedrskega orožja, v smislu Sklepa 2010/413, Uredbe št. 961/2010 in Uredbe št. 267/2012 ter da je s tem presojo Sveta nadomestilo s svojo glede dejstev, ki upravičujejo naložitev zamrznitve premoženja kot varstvenega ukrepa, in tako nasprotovalo svoji sodni praksi (sodba People's Mojahedin Organization of Iran/Svet, T-256/07, EU:T:2008:461, točka 138).

- 103 Komisija navaja, da je treba na dejavnosti družbe Bank Mellat gledati z bolj splošnega vidika in jih zunaj konteksta ni mogoče preizkusiti kot posamezne transakcije. Opozarja, da je Varnostni svet sprejel odločitev o vpisu družbe Bank Mellat. V zvezi s tem poudarja pomen resolucij Varnostnega sveta na podlagi Ustanovne listine Združenih narodov.
- 104 Komisija opozarja tudi, da so omejevalni ukrepi sestavni del odgovora na jedrski program Irana, ki se izvaja brez sodelovanja MAAE. Banke je treba vpisati na sezname, ker mora Iran uporabiti bančne storitve za uvoz urana, tehnologije in drugih materialov. Po mnenju Komisije je izključitev banke, kot je družba Bank Mellat, iz glavnih finančnih trgov, na katerih se opravljajo tovrstne transakcije, racionalno povezana s ciljem mednarodne skupnosti preprečiti razvijanje in širjenje jedrskega orožja. To, da je družba Bank Mellat opravljala bančne storitve za družbo Novin preden je zadnje Varnostni svet vpisal na seznam, očitno kaže na to, da lahko družba Bank Mellat opravlja tovrstne storitve.
- 105 Komisija meni, da se od Sveta ne more zahtevati, da dokaže, da so bile posamezne zadevne storitve oziroma transakcije „neposredno“ povezane s širjenjem jedrskega orožja, kar nakazuje Splošno sodišče v točkah 135 in 137 izpodbijane sodbe. Pri vzpostavljanju ravnotežja med varstvom temeljnih pravic oseb, vpisanih na sezname, in nujnostjo varovanja očitnih interesov Unije na področju varnosti naj bi Svet moral imeti nekaj diskrecije pri odločanju, ali subjekt z dejavnostjo opravljanja finančnih storitev pomaga subjektom, vpisanim na sezname subjektov, za katere veljajo omejevalni ukrepi, da sodelujejo pri dejavnostih, ki so nevarne z vidika širjenja jedrskega orožja, čeprav zadevne transakcije niso tako neposredne, kot zahteva Splošno sodišče. Navaja, da mora biti nadzor sodišča omejen na preverjanje, ali je Svet storil očitno napako pri presoji ali zlorabil pooblastila. Po mnenju Komisije ni mogoče trditi, da je Svet zlorabil pooblastila s tem, da je na sezname vpisal banko, ki je deloma v lasti iranske države in glede katere je celo Varnostni svet izrazil zaskrbljenost.
- 106 Združeno kraljestvo podpira Svet in Komisijo glede njune analize o opravljanju bančnih storitev za družbo Novin.
- 107 Družba Bank Mellat izpodbija trditve, ki so jih predložili Svet, Komisija in Združeno kraljestvo.
- Presoja Sodišča
- 108 Trditve Sveta se nanašajo le na presojo Splošnega sodišča glede utemeljenosti četrtega in petega razloga.
- 109 V zvezi z elementi, ki so bili uporabljeni za utemeljitev vpisa Bank Mellat na navedene sezname, in dokazom o utemeljenosti tega vpisa je treba spomniti, da se zaradi učinkovitosti sodnega nadzora, ki ga zagotavlja člen 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah zlasti zahteva, da se sodišče Unije prepriča, da sklep, ki je za zadevno osebo oziroma subjekt posamični akt, temelji na dovolj trdni dejanski podlagi. To vključuje preverjanje dejstev, ki so navedena v obrazložitvi, na kateri temelji navedeni sklep, tako da sodni nadzor ni omejen na presojo abstraktne verjetnosti navedenih razlogov, temveč se nanaša na vprašanje, ali so ti razlogi, oziroma vsaj eden od njih, za katere se šteje, da so dovolj za utemeljitev tega akta, utemeljeni (glej v tem smislu sodbe Komisija in drugi/Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P in C-595/10 P, EU:C:2013:518, točka 119; Svet/Fulmen in Mahmoudian, C-280/12 P, EU:C:2013:775, točka 64; Svet/Manufacturing Support & Procurement Kala Naft, C-348/12 P, EU:C:2013:776, točka 73; Anboub/Svet, C-630/13 P, EU:C:2015:248, točka 45; Anboub/Svet, C-630/13 P, EU:C:2015:247, točka 46, in Ipatau/Svet, C-535/14 P, EU:C:2015:407, točka 42).
- 110 V zvezi s tem mora sodišče Unije opraviti navedeni preizkus tako, da pristojni organ Unije po potrebi pozove k predložitvi informacij ali dokazov, ki so upoštevni pri takem preizkusu, ne glede na to, ali so zaupni (glej sodbi Komisija in drugi/Kadi, C-595/10 P, C-518/119 P in C-280/12 P, EU:C:2013:775, točka 120, in Svet/Fulmen in Mahmoudian, C-280/12 P, EU:C:2013:775, točka 65).

- 111 Če pristojni organ Unije ne more ugoditi pozivu sodišča Unije, se mora to opreti zgolj na dokaze, ki so mu bili predloženi (glej sodbi Komisija in drugi/Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P in C-595/10 P, EU:C:2013:518, točka 123, in Svet/Fulmen in Mahmoudian, C-280/12 P, EU:C:2013:775, točka 68).
- 112 Splošno sodišče je glede četrtega razloga o tem, da se resolucija 1929 (2010) Varnostnega sveta nanaša na FEE, hčerinsko družbo v 100-odstotni lasti družbe Bank Mellat, v točki 117 izpodbijane sodbe ugotovilo, da temelji zgolj na trditvah. Svet namreč ni predložil nobenega dokaza, na podlagi katerega bi lahko Splošno sodišče preverilo utemeljenost tega razloga. V takem položaju sodišču Unije, ki je pozvano, da nadzoruje dejansko utemeljenost razlogov vpisa ob upoštevanju pripomb in razbremenilnih dokazov, ki jih je morebiti predložila zadevna oseba, ter odgovora pristojnega organa Unije na te pripombe, ni omogočeno ugotoviti utemeljenosti teh razlogov, tako da ti ne morejo služiti kot podlaga izpodbijanega sklepa o vpisu (glej v tem smislu sodbo Komisija in drugi/Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P in C-595/10 P, EU:C:2013:518, točka 137).
- 113 V delu, v katerem Svet očita Splošnemu sodišču, da je v točki 117 izpodbijane sodbe ugotovil, da četrti razlog ne pomeni samostojnega razloga v primerjavi z drugimi razlogi, je treba ugotoviti, da ni ta očitek z ničemer podprt.
- 114 Poleg tega utemeljitev zamrznitve sredstev družbe Bank Mellat s tem, da so bila sredstva FEE zamrznjena – medtem ko je bila zadnja vpisana na seznam v resoluciji Združenih narodov zaradi dejavnosti družbe Bank Mellat – pomeni krožno sklepanje, tako da zamrznitve sredstev tožeče stranke ni mogoče utemeljiti s tem, da je bila FEE vpisana na seznam s to resolucijo. Nazadnje, v nasprotju s trditvami Sveta zgolj navedba družbe Bank Mellat v navedeni resoluciji, in sicer, da je ta „izvršila transakcije v višini več sto milijonov dolarjev za iranske jedrske, raketne in obrambne subjekte“, v skladu s sodno prakso, navedeno v točkah 109 in 112 te sodbe, ne zadostuje za zadostno utemeljitev, da jo Unija vpiše na seznam.
- 115 Svet v pritožbi navaja, da dokazi o tem, da je družba Bank Mellat podpirala jedrske dejavnosti Irana, izhajajo iz zaupnih virov, njihovo razkritje pa bi omogočilo identifikacijo oseb, ki so jih predložile, kar bi zlasti bilo nevarno za življenje in varnost teh oseb. Dokaze bi lahko poleg tega posredovale tretje države, ki nasprotujejo njihovem razkritju. V takem primeru je treba spoštovati zaupnost, sicer bi bilo ogroženo mednarodno sodelovanje.
- 116 Glede zaupnosti dokazov je treba ugotoviti, da je ta trditev prvič navedena v fazi pritožbe. V skladu z ustaljeno sodno prakso bi bilo stranki, če bi se lahko pred Sodiščem prvič sklicevala na razloge in trditve, ki jih pred Splošnim sodiščem ni navedla, dovoljeno pri Sodišču, katerega pristojnost glede pritožb je omejena, predložiti spor, ki bi bil razširjen v primerjavi s sporom, o katerem je odločalo Splošno sodišče. V okviru pritožbe je pristojnost Sodišča torej omejena na presojo pravnih ugotovitev o razlogih in trditvah, o katerih se je razpravljalo pred Splošnim sodiščem (sodba Švedska in drugi/API in Komisija, C-514/07 P, C-528/07 P in C-532/07 P, točka 126 in navedena sodna praksa).
- 117 Zato trditev, ki se nanaša na zaupnost dokazov, ni dopustna.
- 118 Ob upoštevanju teh elementov je Splošno sodišče brez napačne uporabe prava v točki 117 izpodbijane sodbe ugotovilo, da s četrtim razlogom ni mogoče upravičiti sprejetja omejevalnih ukrepov zoper družbo Bank Mellat.
- 119 Glede petega razloga v delu, v katerem se nanaša na finančne storitve, zagotovljene organizaciji IOJE, je Splošno sodišče v točki 118 izpodbijane sodbe ugotovilo, da Svet ni predložil nobenega dokaza ali informacije, da bi bilo dokazano, da so bile take storitve zagotovljene. Svet pa se je v zvezi s tem v svoji pritožbi ravno tako skliceval na zaupno naravo dejavnosti, zaradi česar je preprečeno posredovanje dokazov, ki izhajajo iz zaupnih virov, na načeli vzajemnega zaupanja in lojalnega sodelovanja med državami članicami in institucijami ter na neobstoj absolutne pravice do razkritja dokazov.

- 120 Ker so bile te trditve prvič navedene v fazi pritožbe, je treba v skladu s sodno prakso, navedeno v točki 116 te sodbe, te trditve razglasiti za nedopustne.
- 121 Splošno sodišče je torej na področju dokaznega bremena in izvedbe dokazov brez napačne uporabe prava v točki 118 izpodbijane sodbe ugotovilo, da trditve glede organizaciji IOJE ne upravičujejo sprejetja omejevalnih ukrepov glede tožeče stranke.
- 122 Splošno sodišče je v zvezi s petim razlogom v delu, v katerem se nanaša na finančne storitve zagotovljene družbi Novin, podalo več ugotovitev in presodilo več dejstev, za presojo katerih pa Sodišče ni pristojno. Splošno sodišče je tako v točki 126 izpodbijane sodbe ugotovilo, da so bile storitve za družbo Novin opravljene na iranskem ozemlju. V točki 128 je štelo, da je treba upoštevati trditve družbe Bank Mellat, da dokler ni Varnostni svet sprejel omejevalnih ukrepov, ki se nanašajo na družbo Novin, ni vedela za sodelovanje te družbe pri širjenju jedrskega orožja, saj Svet v zvezi s tem ni predložil dokazov ali natančnih in konkretnih informacij. V točki 129 je navedlo, kako je po sprejetju omejevalnih ukrepov zoper družbo Novin družba Bank Mellat zaprla račune tega subjekta. Splošno sodišče je najprej preučilo upoštevno ureditev in nato v točkah 134 in 135 izpodbijane sodbe ugotovilo, da so bile finančne transakcije, ki jih je družba Bank Mellat opravila za družbo Novin, dovoljene, in da Svet in Komisija sploh nista trdila, da so bila zadevna plačila povezana s širjenjem jedrskega orožja.
- 123 Ob upoštevanju tega je Splošno sodišče v točki 137 izpodbijane sodbe ugotovilo, da niti storitve, ki jih je za družbo Novin pred sprejetjem omejevalnih ukrepov, ki so se nanašali na to družbo, opravila družba Bank Mellat, niti načini prenehanja poslovnega razmerja tožeče stranke z družbo Novin ne pomenijo podpore za širjenje jedrskega orožja v smislu Sklepa 2010/413 in Uredb št. 423/2007, št. 961/2010 in št. 267/2012.
- 124 To ugotovitev izpodbijajo Svet, Komisija in Združeno kraljestvo, ker ni pomembno, ali je družba Bank Mellat vedela za sodelovanje družbe Novin pri jedrskih dejavnostih, pri čemer pa niso izpodbijane ugotovitve in presoje dejstev, ki jih je opravilo Splošno sodišče. Komisija zlasti navaja, da je vpis bank, ki zagotavljajo finančne storitve, povezane z mednarodno trgovino, na seznam subjektov, za katere veljajo omejevalni ukrepi, povezan s ciljem mednarodne skupnosti preprečiti razvijanje in širjenje jedrskega orožja.
- 125 Sporni akti pa se nanašajo na sprejetje ukrepov za zamrznitev sredstev glede družbe Bank Mellat, ker ta s svojim ravnanjem podpira dejavnosti Irana, ki so nevarne z vidika širjenja jedrskega orožja. Ob upoštevanju dejstva, da Svet – čeprav je družba Bank Mellat izpodbijala utemeljenost petega razloga – ni predložil nobenega dokaza ali natančne informacije o tem, da storitve, ki jih je družba Bank Mellat zagotavljala družbi Novin, pomenijo tako podporo, je Splošno sodišče brez napačne uporabe prava v točki 138 izpodbijane sodbe ugotovilo, da okoliščine iz točke 137 navedene sodbe ne upravičujejo sprejetja omejevalnih ukrepov, ki se nanašajo na družbo Bank Mellat.
- 126 Zato je treba trditve Sveta, ki se nanašajo na presojo Splošnega sodišča glede utemeljenosti četrtega in petega razloga, zavrnil.

Ugotovitve, ki izhajajo iz preizkusa pritožbe

- 127 Iz preizkusa pritožbe je razvidno, da je Splošno sodišče v obrazložitvi napačno uporabilo pravo s tem, da je v točki 106 izpodbijane sodbe ugotovilo, da Svet pri sprejetju Sklepa 2010/413 in Izvedbene uredbe št. 668/2010 ni spoštoval obveznosti proučitve ustreznosti in utemeljenosti informacij in dokazov v zvezi z družbo Bank Mellat, ki so mu bili predloženi. Vendar je treba preveriti, ali je mogoče ohraniti izrek te sodbe na podlagi dela obrazložitve navedene sodbe, v katerem pravo ni bilo napačno uporabljeno.

- 128 Iz izpodbijane sodbe je razvidno, da je Splošno sodišče sporne akte razglasilo za nične na podlagi več povezanih razlogov.
- 129 Splošno sodišče je tako sicer v točki 106 izpodbijane sodbe nepravilno ugotovilo, da napaka v sklepu Sveta, utemeljuje razglasitev ničnosti Sklepa 2010/413 in Izvedbene uredbe št. 668/2010 v delu, v katerem se nanašata na družbo Bank Mellat, vendar je v točkah 105 in 107 izpodbijane sodbe ista akta razglasilo za nična zaradi drugih kršitev, Sodišče pa v zvezi s tem ni ugotovilo napačne uporabe prava. Iz tega je razvidno, da kršitev, ugotovljena v točki 106 izpodbijane sodbe, ne vpliva na izrek navedene sodbe.
- 130 Iz vseh preudarkov je razvidno, da je treba pritožbo zavrniti.

Stroški

- 131 V skladu s členom 184(2) Poslovnika Sodišče odloči o stroških, če pritožba ni utemeljena.
- 132 Člen 138(1) tega poslovnika, ki se uporabi v pritožbenem postopku na podlagi člena 184(1) tega poslovnika, določa, da se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki.
- 133 Družba Bank Mellat je predlagala, naj se Svetu naloži plačilo stroškov, in ker ta s pritožbenimi razlogi ni uspel, se mu poleg njegovih stroškov naloži tudi tiste, ki jih je družba Bank Mellat priglasila na obeh stopnjah.
- 134 V skladu s členom 140(1) Poslovnika, ki se na podlagi člena 184(1) tega poslovnika prav tako uporablja za pritožbeni postopek, države članice in institucije, ki so intervenirale v postopku, nosijo svoje stroške.
- 135 Združeno kraljestvo in Komisija nosita svoje stroške na obeh stopnjah.

Iz teh razlogov je Sodišče (peti senat) razsodilo:

- 1. Pritožba se zavrne.**
- 2. Svet Evropske unije poleg svojih stroškov nosi stroške, ki jih je priglasila družba Bank Mellat na obeh stopnjah.**
- 3. Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska ter Evropska komisija nosita svoje stroške na obeh stopnjah.**

Podpisi